

- ewentualnie, orzeczenie w wyroku wstępnym, że pozwana jest zobowiązana do naprawienia wyrządzonych szkód i nakazanie stronom podania Sądowi w rozsądnym terminie od daty wydania wyroku kwoty odszkodowania uzgodnionej między stronami lub, w braku takiego uzgodnienia, nakazanie stronom przedstawienia mu, w tym samym terminie, ich żądań wraz z podaniem dokładnych kwot;
- zasądzenie od pozwanej zapłaty na rzecz skarżącej odsetek wyrównawczych za zwłokę od dnia poniesienia strat (to znaczy bądź od dnia wejścia w życie niezgodnej z prawem klasyfikacji, bądź od dnia wystąpienia szkód);
- zasądzenie od pozwanej zapłaty odsetek za zwłokę w wysokości 8 % albo innej stosownej wysokości ustalonej przez Sąd, obliczonej od kwoty należnej od daty wydania wyroku Sądu do dnia zapłaty; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swej skargi skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący wyrządzenia przez pozwaną skarżącej szkody poprzez wydanie i wejście w życie rozporządzenia Komisji (UE) nr 944/2013⁽¹⁾ klasyfikującego substancję pak, wysokotemperaturową smołę węglową jako substancje o ostrej toksyczności wodnej kategorii 1 (H400) i o chronicznej toksyczności wodnej kategorii 1 (H410). W dniu 22 listopada 2017 r. Trybunał oddalił odwołanie wniesione przez Komisję Europejską na orzeczenie, w którym Sąd stwierdził częściową nieważność rozporządzenia (UE) nr 944/2013 w zakresie, w jakim klasyfikowało ono pak, wysokotemperaturową smołę węglową do substancji o ostrej toksyczności wodnej kategorii 1 (H400) i o chronicznej toksyczności wodnej kategorii 1 (H410) z powodu oczywistego błędu w ocenie. Skarżąca poniosła koszty, aby zastosować niezgodną z prawem klasyfikację. Pozwana odpowiada za te koszty zgodnie z art. 268 i 340 TFEU, ponieważ zachowanie pozwanej jest bezprawne z tego względu, że stanowi wystarczająco istotne naruszenie prawa, wyrządzona szkoda jest rzeczywista i pewna oraz istnieje bezpośredni związek przyczynowy między zachowaniem pozwanej a podniesioną szkodą.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 944/2013 z dnia 2 października 2013 r. dostosowujące do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. L 261, 3.10.2013, s. 5)

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2018 r. – ZQ / Komisja

(Sprawa T-647/18)

(2019/C 16/65)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZQ (przedstawiciel: adwokat C. Cortese)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji, a w szczególności:
  - a) stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 15 grudnia 2017 r., zarejestrowanej w ARES w dniu 18 grudnia 2017 r., HR.E.2/AS/Ares (2017), dotyczącej „wniosku o udzielenie wsparcia D/374/17” i oddalającej wniosek o wsparcie;

- b) w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego oddalającej zażalenie złożone przez skarżącego, N.R/187/18, H.R.E.2/Ares (2018), z dnia 19 lipca 2018 r.;
- c) zasądzenie od Komisji odszkodowania za szkodę poniesioną przez stronę skarżącą w wyniku licznych niezgodnych z prawem czynów wskazanych w zaskarżonej decyzji lub z którymi jest ona blisko związana, w wysokości 1 000 000 EUR;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi strona skarżąca kwestionuje oddalenie przez Komisję jej wniosku o udzielenie wsparcia w związku z mobbingiem, jakiego w swej ocenie doświadczyła ze względu na swą orientację seksualną.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie.

- W tym względzie strona skarżąca podnosi, że z ogólnego punktu widzenia oczywisty błąd w ocenie jest ewidentny w z góry ustalonym stanowisku, wyrażonym w tej decyzji, że twierdzenia strony skarżącej nie są wiarygodne, ponieważ odnoszą się do bardzo długiego okresu, w którym nie złożyła ona żadnej formalnej skargi.
- Istnienie z góry ustalonego stanowiska stanowi ponadto jedyne wyjaśnienie faktu, że organ powołujący wyłączył z zakresu zaskarżonej decyzji szereg zgłoszonych incydentów, w odniesieniu do których nie przeprowadzono żadnej oceny.
- Zarzuty strony skarżącej dotyczące mobbingu, któremu w swej ocenie była poddana zostały pospiesznie zaklasyfikowane jako zwykłe przypadki złej organizacji lub normalnego konfliktu w miejscu pracy.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa.

Strona skarżąca podnosi w tym względzie:

- a) zastosowanie błędnego pojęcia mobbingu, obejmującego warunek zamiaru skrzywdzenia (*animus nocendi*) ze strony sprawcy;
- b) zastosowanie standardu dowodu, który nie odpowiada standardowi wymaganemu przez obowiązujące prawo (zasada dowodowa), ale który z kolei oznacza, poza uzasadnionymi wątpliwościami, istnienie faktów i ich jednoznaczną kwalifikację prawną;
- c) zastosowanie oczywiście błędnego standardu dowodu w odniesieniu do oceny wiarygodności informacji w odniesieniu do czasu, jaki upłynął;
- d) naruszenie obowiązku przeprowadzenia dochodzenia z urzędu w obecności wiarygodnych zarzutów.

3. Zarzut trzeci dotyczący braku uzasadnienia lub niewłaściwego uzasadnienia.

- Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że zaskarżona decyzja, nawet jeśli motywy zawarte w decyzji o oddaleniu zażalenia zostały uwzględnione w sposób komplementarny, jest w dużej mierze pozbawiona odpowiedniego uzasadnienia

W odniesieniu do żądań odszkodowawczych strona skarżąca podnosi, że w tym przypadku spełnione są wszystkie warunki określone przez orzecznictwo